

عنوان مقاله:

بررسی تنوع ژنتیکی گندم های اینکورن با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره

محل انتشار:

مجله تولید گیاهان زراعی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هادی خارستانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه ایلام

علی اصغر نصراله نژاد قمی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

علی اشرف مهرابی - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تنوع ژنتیکی ۲۲ جمعیت گندم اینکورن که شامل سیزده جمعیت *Triticum boeoticum*، چهار جمعیت *T. urartu* و پنج جمعیت *monococcum* بود از ۲۴ جفت آغازگر ریزماهواره ژنوم AA گندم نان استفاده شد که در نهایت ۲۰ نشانگر چند شکلی مناسب از خود نشان دادند. در مجموع ۸۶ آلل برای تمامی مکان های ژنی مشاهده گردید میزان چند شکلی در مکان های ژنی، دامنه ای بین ۲ تا ۹ آلل و میانگین ۱/۴ آلل برای هر مکان ژنی بود. محتوای اطلاعات چند شکلی از ۹/۰٪ برای نشانگر Xgwm۹۹-۱A تا ۸۶/۰٪ برای نشانگر Xgwm۱۶۰ متفاوت بود. دندروگرام تجزیه خوشه ای بدست آمده با استفاده از ماتریس عدم تشابه دایس و الگوریتم نزدیکترین همسایه جمعیت ها را در سه گروه قرار داد که گندم های *T. monococcum* تهیه شده از *Triticarte P/L* استرالیا و دو جمعیت *T. urartu* در یک گروه قرار گرفتند اما جمعیت های *T. boeoticum* و *T. urartu* بخوبی از یکدیگر تفکیک نشدند. همچنین در این جمعیت ها هیچ گونه تفکیکی از لحاظ جغرافیایی و مولکولی مشاهده نشد که نشان دهنده شباهت ژنتیکی بین جمعیت های مربوط به دو گونه می باشد. اما جمعیت های جمع آوری شده از شمال غرب ایران تنوع بیشتری نسبت به جمعیت های جمع آوری شده از غرب کشور دادند. نتایج نشان داد که تنوع ژنتیکی در غرب و شمال غرب کشور بالا بود و می توان از این تنوع برای پیدا کردن ژن های مقاومت به تنش های زیستی و غیر زیستی استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

اینکورن، ریزماهواره، تنوع ژنتیکی و ژنوم A

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1445226>

